

Той ми вѣше най любезенъ и добро съмь азъ от него видѣла
Банса вмѣсто мен наследникъ да ти вѣди че добръ съмь
съ него поживѣла.

На ученици то на едно четухме много здрави да мѣ
занесешъ,

И на сички тѣ акрани, и врасници поздравленье да имъ
принесешъ.

И учитель-а ми ако пыта, въ вѣчностъ отиди мѣ кажете,
А ты Отче! изъ отеческъ любовь сына си бы благословете,

Ето азъ извършихъ мой тж молежъ, ты свърши си твой-
тж жертвж,

Отче що не съ смиленишъ? Майчо що не ма пожалишъ?
жертвж! жертвж.

АВРААМЪ,

ТЕЗИ ХОРАТЫ КАТО ИЗСЛУША, ПОВАЛИ
ИСААКА, И ТЪЙ НАЧНА ДА МЪ ХОРТУВА.

Сыне! да не мърдашъ, да не скачашъ, че щешъ мене да
повредешъ,

Молягтиса, болестъ тж на ножа претърпи, и нынѣ ще съ
отхрвешъ.

За малко време ты очн тѣ си сжѣми, и на земь тж
да погледнишъ,

Божь тж волю испзани и болесть тж замалко ты да
претърпишъ.

Молягтиса